

แพทยสภา
The Medical Council

ด่วนที่สุด

ชั้น 7 อาคาร 6 สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ถนนติวานนท์ อำเภอเมือง นนทบุรี 11000

7th Floor, Office of the Permanent Secretary, The Ministry of Public Health, Tiwanond Rd., Nonthaburi 11000, Thailand.

Tel: (0) 2590-1880- (0) 2590-1883, (0) 2590-1886-8, (0) 2590-1394, (0) 2591-8614, (0) 2591-8615 Fax: (0) 2591-8614, (0) 2591-8615

Website : www.moph.go.th, www.tmc.or.th

E-mail : tmc@health.moph.go.th, tmc@ccme.or.th

ที่ พส.011/ 2034

14 กันยายน 2550

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข พ.ศ.

เรียน ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 2

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข พ.ศ.

ตามที่กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ได้ร่วมกันร่าง
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข พ.ศ. และส่งให้แพทยสภาพิจารณาให้
ความคิดเห็นแล้วนั้น

แพทยสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว พร้อมกับได้จัดสัมมนารับฟังความ
คิดเห็นจากองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แพทยสมาคม สมาคมโรงพยาบาลเอกชน สมาชิกแพทยสภาที่
ปฏิบัติงานอยู่ในภาครัฐ และเอกชน รวมทั้งได้จัดส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกของแพทยสภาโดยผ่านทาง
จดหมายข่าวของแพทยสภา ซึ่งจากข้อคิดเห็นที่รวบรวมได้เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจาก
การรับบริการสาธารณสุข พ.ศ. ... ยังมีความน่าเป็นห่วงในหลาย ประเด็น แพทยสภาจึงได้ทำการวิเคราะห์
เชิงเปรียบเทียบในแต่ละมาตราดังปรากฏในเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย และเห็นชอบให้ส่งให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่
เกี่ยวข้องได้พิจารณาด้วย

สำนักงานเลขาธิการแพทยสภาจึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับ
บริการสาธารณสุข พ.ศ. ฉบับวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบของแพทยสภามายังคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อ
โปรดพิจารณาด้วย จักเป็นพระคุณ

เลขาธิการแพทยสภา ๑๑.๒ พึงทก
ในวาระที่ 19 ๑๖.50
(นายไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม)
รองนายกรัฐมนตรี

ขอแสดงความนับถือ

(นายแพทย์อำนาจ กุศลนันท์)
เลขาธิการแพทยสภา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการนำเสนอข้อเปรียบเทียบผลดีผลเสีย
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจาก
การรับบริการสาธารณสุข พ.ศ.
โดยแพทยสภา

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข
พ.ศ. ที่มีประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริงและมีความเป็นไปได้จริง

เหตุผล

โดยเจตนารมณ์ที่กระทรวงสาธารณสุขได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุขเนื่องจากปัจจุบันมีผู้ได้รับความเสียหายจากการรับบริการสาธารณสุขได้ฟ้องร้องผู้ประกอบวิชาชีพและสถานพยาบาลเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาทางสังคมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุขกับผู้ป่วยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งเป็นผลเสียหายต่อผู้ป่วยและผู้ประกอบวิชาชีพและระบบบริการสาธารณสุขของประเทศ เนื่องจากผู้ประกอบวิชาชีพมีเจตนาที่จะทำการบำบัดโรคด้วยความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ แต่มีเหตุมาจากสถานการณ์ที่ฉุกเฉินทำให้เกิดความเสียหายขึ้นโดยไม่ได้เจตนา และผู้เสียหายขาดความเข้าใจและไม่ได้รับการช่วยเหลือค่าเสียหายตามควรแก่กรณี จึงเกิดการฟ้องร้องให้รับผิดชอบทางแพ่งและทางอาญา ดังนั้นเมื่อเกิดปัญหาดังกล่าวจึงควรมีกำหนดวิธีการให้มีการชดเชยผู้เสียหายในเวลาอันรวดเร็ว และเพื่อยุติการฟ้องร้องนั้น โดยหลักการแล้ว แพทยสภามีความเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในการตราพระราชบัญญัตินี้ เพราะการที่ผู้เดือดร้อนได้รับความช่วยเหลือโดยเร็วและสามารถยุติการฟ้องร้องได้จริง ย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมและประเทศอย่างยิ่ง แพทย์และบุคลากรด้านสุขภาพอื่นจะได้รักษาผู้ป่วยด้วยความรู้ความสามารถได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องกังวลว่าจะต้องถูกฟ้องร้องและรักษาผู้ป่วยในลักษณะที่ต้องป้องกันตนเองอยู่ตลอดเวลา ไม่กล้ารักษาผู้ป่วย ผลกระทบดังกล่าวส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการรักษาผู้ป่วย รวมถึงการดูแลอย่างบูรณาการทั้งร่างกาย

จิตใจสังคมสิ่งแวดล้อมของผู้ป่วยที่แพทย์จะพึงคำนึงถึงประหนึ่งผู้ป่วยเป็นเสมือนญาตินั้นซึ่งได้ขาดหายไปแล้วกลับคืนมาดังเช่นในอดีต เหตุการณ์ความขัดแย้งในด้านความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์และผู้ป่วยนั้นมีใช้ว่าจะมีเคยเกิดขึ้นในต่างประเทศมาก่อน แต่ละประเทศก็มีปัญหาและเหตุการณ์ขาดแคลนแพทย์ รวมถึงความพยายามในการแก้ปัญหาหลายทาง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างระบบการประกันวิชาชีพ การตั้งองค์กรขึ้นเพื่อพิจารณาช่วยเหลือแพทย์และผู้ป่วย การออกกฎหมายต่างๆช่วยให้แพทย์ไม่ต้องรับผิดชอบทางอาญากรณีประมาท เว้นแต่ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ตลอดจนการตั้งกองทุนในลักษณะต่างๆเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยให้ได้รับความช่วยเหลือในขณะที่แพทย์ก็ไม่ต้องเป็นภาระที่จะต้องจ่ายเองในมูลค่าที่สูง และยุติการฟ้องร้อง

เพื่อที่จะให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว เนื้อหาในร่างกฎหมายจึงมีความจำเป็นต้องผ่านกระบวนการพิจารณาให้รอบคอบให้เกิดประโยชน์อย่างที่ต้องการทุกฝ่าย และมีความเป็นไปได้จริง แพทยสมาคมมีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวยังมีความไม่สอดคล้องกับการนำไปใช้ได้จริง จึงเรียนมาเพื่อเสนอความคิดเห็นและเปรียบเทียบในมาตราที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้คือ

1. ขนาดของกองทุน มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด ควรมีขนาดในลักษณะใด

เนื่องจากในอดีต คดีที่เป็นปัญหาจริงๆนั้นได้แก่ปัญหาที่เกิดจากการประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพ หรือสถานพยาบาลเอกชนหรือรัฐ เมื่อมีผลกระทบเกิดขึ้น ผู้ที่ได้รับผลกระทบมีความเดือดร้อน กระบวนการที่ใช้ได้ผลมากคือการไกล่เกลี่ย เมื่อไม่สำเร็จจึงเกิดการฟ้องร้องขึ้น ซึ่งเป็นส่วนน้อย ปีละไม่ถึง 30 ราย แต่ค่าว่าการสาธารณสุขในบทนิยามตามมาตรา 3 นั้น ประกอบด้วยการรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ สุขาภิบาลและการป้องกันโรครวมถึงการฟื้นฟูสุขภาพนั้น กว้างขวางมาก อาจก่อให้เกิดช่องทางให้มีการเรียกร้องการช่วยเหลือจากกองทุนมากจนกระทั่งกองทุนไม่สามารถจะรองรับได้ น่าจะจำกัดไว้เฉพาะการช่วยเหลือจากการประกอบวิชาชีพโดยผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพที่มีสภาวิชาชีพ 6 สภาวิชาชีพควบคุมอยู่เท่านั้น นอกจากนี้การจ่ายเงินตามมาตรา 7 นั้นก็กว้างขวางมากเพราะมีลักษณะการจ่ายเงินตามหมวดเงินชดเชยในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยไม่มีเพดาน น่าจะกำหนดการจ่ายเงินช่วยเหลือในลักษณะเงินทดแทน เช่นเดียวกับ

พระราชบัญญัติกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งจะทำให้คาดการณ์ได้และกำหนดขอบเขตขนาดกองทุนได้ด้วย

2. การที่ไม่พิสูจน์ถูกผิดตามมาตรา 5 นั้นจะสามารถกระทำได้จริงหรือ

การพิสูจน์ถูกผิดจะทำให้ต้องมีการขอพยานหลักฐานต่างๆมาสืบ ถ้าพิจารณาวินิจฉัยว่าแพทย์ผิดแล้วจึงจ่ายเงินช่วยเหลือ ย่อมไม่เป็นธรรมกับแพทย์เพราะถูกตัดสินว่าผิดโดยกรรมการชุดนี้ เมื่อผู้เสียหายไม่พอใจจำนวนเงินช่วยเหลือ ก็อาจจะไม่รับเงินดังกล่าว แต่น่าดีฟ้องต่อศาล เพราะยังเป็นทางให้เลือกได้ตามมาตรา 43 การนำพยานหลักฐานที่ผ่านการพิจารณาจากกรรมการกองทุนไปใช้ต่อในศาลย่อมเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกันขึ้น และการพิจารณาความผิดจากการกระทำครั้งเดียวเป็นการกระบวนพิจารณาซ้ำ ซึ่งไม่น่าจะทำได้ตามกฎหมาย ผิดหลักกฎหมายทั่วไป แม้แต่ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ยังต้องบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะเจาะจงมาก จึงจะมีสิทธิดำเนินกระบวนพิจารณาซ้ำได้

อย่างไรก็ตาม การที่กำหนดเงินชดเชยที่กว้างขวางมากและไม่มีขอบเขตตามมาตรา 7 นั้น ทำให้กรรมการกองทุนต้องใช้ดุลพินิจมากให้เฉพาะรายที่สมควรให้เท่านั้น เพราะเงินสมทบของกองทุนส่วนใหญ่จากงบประมาณภาครัฐซึ่งไม่น่าจะมีจำนวนมากพอ ส่วนน้อยจากภาคเอกชนก็ไม่แน่ใจว่าจะยินดีจ่ายสมทบให้แก่กองทุนที่มีขอบเขตกว้างขวางไกลเกินกว่าที่เอกชนจะยอมรับได้ เช่นเด็กชนบทอ้างว่าดื่มน้ำที่ปนทรายอะเบทที่ใช้ป้องกันการเพาะพันธุ์งูภายในโครงการป้องกันไข้เลือดออกแล้วท้องเสียนั้นมีเหตุผลหรือไม่ ข้อจำกัดของเงินกองทุนจึงน่าจะทำให้กรรมการไม่สามารถที่จะไม่พิจารณาถูกผิดได้ เพราะต้องเลือกจ่ายบางรายเท่านั้น การไม่พิสูจน์ถูกผิดในกรณีดังกล่าวจึงเป็นไปได้ เว้นแต่จะกำหนดขอบเขตกองทุนให้จำกัดเฉพาะการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพเท่านั้น และกำหนดมาตรา 7 ให้จ่ายในลักษณะเงินทดแทน เช่นเสียอวัยวะได้เท่าใด เสียชีวิตได้เท่าใด จึงจะไม่ต้องพิสูจน์ถูกผิดได้ หรือจะกำหนดให้มีเพดานก็ได้

3. กรรมการตามมาตรา 8 ไม่เป็นธรรม เพราะไม่สมดุล ไม่มีการถ่วงดุลระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพและผู้รับบริการ อนุกรรมการพิจารณาจ่ายค่าชดเชยไม่เหมาะสม

เพราะไม่มีความรู้ทางด้านวิชาชีพ ไม่มีสภาวิชาชีพ ไม่มีผู้มีความรู้ทางวิชาการ คือไม่มีกรรมการจากราชวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องเฉพาะสาขานั้นๆ เพราะเนื่องจากจำเป็นต้องพิสูจน์ถูกผิดตามคำอธิบายในข้อ 2 นั้น กรรมการจึงต้องมีความรู้ทั้งจริยธรรม วิชาชีพจากสภาวิชาชีพและความรู้ทางวิชาการจากราชวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง จึงจะสามารถพิจารณาได้อย่างเที่ยงธรรม รวมถึงกรรมการอุทธรณ์ตามมาตรา 14 ที่ไม่มีความสมดุล และขาดความรู้ทางวิชาชีพและวิชาการดังกล่าว

4. ให้ความช่วยเหลือล่าช้า เพราะมีกรรมการมากมายขั้นตอน และการพิจารณาถูกผิดไม่ควรมีการให้เงินช่วยเหลือเบื้องต้น ควรพิจารณาให้ความช่วยเหลือขั้นตอนเดียว และไม่ต้องมีการพิจารณาอุทธรณ์ เพราะตั้งใจจะไม่มี การพิสูจน์ถูกผิด ก็ให้มีเพียงขั้นตอนเดียว ผู้ป่วยจะได้รับเงินช่วยเหลือเร็วในลักษณะเงินทดแทน หรือมีเพดาน

5. ยุติการฟ้องร้องได้จริงหรือ

มาตรา 44 ยุติการฟ้องร้องทางอาญาได้หรือไม่ มีเพียงมาตราที่กำหนดไว้ ถ้ายุติไม่ได้ ย่อมไม่เป็นธรรม เพราะย่อมจะไม่สามารถแก้ไขปัญหามาตามหลักการที่ต้องการให้ผู้ประกอบวิชาชีพได้ใช้ความรู้ความสามารถและได้ใช้ศิลปะรวมถึงคุณธรรมในการดูแลรักษาผู้ป่วยให้ครอบคลุมทุกมิติได้อย่างเต็มที่ทั้งความรู้ประสบการณ์ ตลอดจนด้านจิตใจรวมไปถึงปัจจัยที่มีผลกระทบด้านครอบครัวและสังคมของผู้ป่วยที่แพทย์น่าจะให้คำแนะนำได้เป็นอย่างดี

6. ชื่อพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่เหมาะสม

เนื่องจากเมื่อเกิดเหตุการณ์อันไม่พึงประสงค์ขึ้น ย่อมมีผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนทั้งสองฝ่าย มิใช่มีเพียงผู้ได้รับผลกระทบเพียงฝ่ายเดียว ผู้ประกอบวิชาชีพก็มีผลกระทบด้วย ดังนั้นผลกระทบจากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพจึงยังมิใช่เป็นการกระทำผิด หรือมีการกระทำให้เสียหาย หรือมีผู้ที่กระทำให้เสียหาย เพราะยังมิได้ผ่านกระบวนการยุติธรรมแต่อย่างใด ชื่อกฎหมายดังกล่าวจึงควรมีชื่อคล้ายกับพระราชบัญญัติผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นแบบอย่าง โดยชื่อ พระราชบัญญัติกองทุนช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ

(ร่าง)	(ร่าง)
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข พ.ศ.	พระราชบัญญัติกองทุนช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบอันไม่พึงประสงค์จากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ พ.ศ.
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข	โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบอันไม่พึงประสงค์จากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ
	(ความเสียหายมีสองฝ่าย)
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข พ.ศ.”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบอันไม่พึงประสงค์จากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ พ.ศ.”
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน
มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ผู้เสียหาย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการรับบริการสาธารณสุขจากสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้	“ผู้ได้รับผลกระทบ” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับผลกระทบอันไม่พึงประสงค์อันเนื่องจากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ
	(มิใช่เป็นผู้เสียหาย มิฉะนั้นจะมีอีกฝ่ายจะเป็นผู้กระทำให้เสียหาย)
“บริการสาธารณสุข” หมายความว่า บริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขซึ่งให้แก่บุคคล เพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การตรวจวินิจฉัยโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพ	“วิชาชีพด้านสุขภาพ” หมายความว่า อาชีพที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถด้านสุขภาพ มีกฎหมายบัญญัติรับรองเป็นการเฉพาะ มีสภาวิชาชีพที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลอันเป็นผลมาจากกฎหมายดังกล่าวที่กำหนดให้ดูแลผู้ประกอบวิชาชีพที่เป็นสมาชิกให้เป็นไปตามมาตรฐานแห่งวิชาชีพ ด้วยจริยธรรม ตลอดจนมีองค์กรวิชาการที่ทำหน้าที่สนับสนุนทางวิชาการด้านสุขภาพให้แก่สมาชิก
	“การประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ” หมายความว่า การประกอบอาชีพที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้น เช่น วิชาชีพด้านการแพทย์ การพยาบาล ทันตกรรม เภสัชกรรม เทคนิคการแพทย์ กายภาพบำบัด ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพของแต่ละวิชาชีพบัญญัติไว้ให้เป็นการประกอบวิชาชีพ
	(ขอบเขตการให้ความช่วยเหลือเฉพาะส่วนที่เป็นปัญหาจริงๆ การสาธารณสุขกว้างเกินไป และปัญหามาตรฐานของกองทุน)
	“ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการศึกษาอบรมความรู้ด้านสุขภาพ จนสำเร็จตามหลักสูตร เป็นสมาชิกของสภาวิชาชีพ และได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมาย
“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล สถานพยาบาลของรัฐ และของสภากาชาดไทย ทั้งนี้ ให้รวมถึงสถานบริการสาธารณสุขตามที่	“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล สถานพยาบาลของรัฐ ของสภากาชาดไทยและให้รวมถึงสถานบริการสาธารณสุขตามที่คณะกรรมการประกาศ

คณะกรรมการประกาศกำหนด	กำหนด
“กองทุน” หมายความว่า กองทุนคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข	“กองทุน” หมายความว่า กองทุนช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบอันไม่พึงประสงค์จากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข	“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาเงินช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบอันไม่พึงประสงค์จากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ จากกองทุนช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบอันไม่พึงประสงค์จากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ
“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข	“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานกองทุนช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบอันไม่พึงประสงค์จากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ
“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข	“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกองทุนช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบอันไม่พึงประสงค์จากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
	“สภาวิชาชีพ” หมายความว่า สภาวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ ซึ่งได้จัดตั้งตามกฎหมาย
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
หมวด ๑ การคุ้มครองผู้เสียหาย	หมวดที่ ๑ การให้เงินช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบอันไม่พึงประสงค์จากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ
มาตรา ๕ บุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายย่อมได้รับความคุ้มครอง และมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเบื้องต้นและเงินชดเชยจากกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องพิสูจน์ความรับผิด	มาตรา ๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ และมาตรา ๗ บุคคลซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือจากกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องพิสูจน์หาผู้กระทำผิดหรือการกระทำผิด และผู้ได้รับผลกระทบตกลงสละสิทธิในการฟ้องร้องดำเนินคดีทางแพ่งและทางอาญาทั้งปวงอันเกี่ยวกับมูลคดีเดียวกัน แต่ถ้าเลือกฟ้องคดีผู้ได้รับผลกระทบไม่มีสิทธิขอรับเงินช่วยเหลือจากกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้
	(ไม่ควรมีการจ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นก่อน ควรพิจารณาการช่วยเหลือให้เร็ว เพราะไม่มีขั้นตอนพิสูจน์ถูกผิด ให้เลือกสิทธิอย่างใดอย่างหนึ่งตั้งแต่ต้นเพื่อมิให้ซ้ำซ้อนหรือมีละนั้น ควรให้ทั้งสองฝ่ายได้รับสิทธิในการเลือกวิธีช่วยเหลือจากกองทุน เช่นเดียวกันด้วย)
มาตรา ๖ บทบัญญัติในมาตรา ๕ มิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้	มาตรา ๖ บทบัญญัติในมาตรา ๕ มิให้ใช้บังคับในกรณี

	ให้เลือกสิทธิอย่างใดอย่างหนึ่งตั้งแต่ต้นเพื่อมิให้ซ้ำซ้อนหรือมีละกัน ควรให้ทั้งสองฝ่ายได้รับสิทธิในการเลือกวิธีช่วยเหลือจากกองทุน เช่นเดียวกันด้วย)
มาตรา ๖ บทบัญญัติในมาตรา ๕ มิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้	มาตรา ๖ บทบัญญัติในมาตรา ๕ มิให้ใช้บังคับในกรณี ดังต่อไปนี้
(๑) ความเสียหายที่เกิดจากการดำเนินไปตามพยาธิสภาพของโรค ตามปกติธรรมดาของโรคนั้น	(๑) เป็นผลกระทบอันเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากการดำเนินของโรค หรือเกิดจากพยาธิสภาพของโรค (ผลจากโรคเอง มิใช่จากการประกอบวิชาชีพ)
(๒) ความเสียหายซึ่งหลีกเลี่ยงมิได้จากการให้บริการสาธารณสุขตาม มาตรฐานสภาวิชาชีพ	(๒) เป็นผลกระทบซึ่งคาดหมายได้และหลีกเลี่ยงมิได้จากการประกอบ วิชาชีพด้านสุขภาพ (ผลที่คาดหมายได้และหลีกเลี่ยงมิได้ย่อมไม่ใช่เป็นความผิด)
(๓) ความเสียหายที่เมื่อสิ้นสุดกระบวนการรักษาแล้วไม่มีผลกระทบ ต่อการดำรงชีวิตตามปกติ ทั้งนี้หลักเกณฑ์และวิธีการให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด	(๓) ผลกระทบเกิดจากเหตุแทรกแซงอื่น อันมิใช่เป็นผลโดยตรงอัน เนื่องมาจากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ (ข้อ(๓)เดิมตัดทิ้งเพราะเป็นข้อความที่ไม่จำเป็นต้องมี)
	(๓) ผลกระทบเกิดจากเหตุแทรกแซงอื่น อันมิใช่เป็นผลโดยตรงอัน เนื่องมาจากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ (เกิดจากเหตุที่ไม่เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพ)
	(๔) เป็นผลกระทบซึ่งเกิดจากการที่ผู้ที่ได้รับผลกระทบปฏิเสธหรือไม่ ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพหรือ สถานพยาบาลภายใต้มาตรฐานวิชาชีพ (ผลที่เกิดจากการมิได้ปฏิบัติตามคำแนะนำย่อมไม่ใช่ความผิดของผู้ แนะนำ)
	(๕) อื่น ๆ ตามประกาศของคณะกรรมการกำหนด
	ให้คณะกรรมการดำเนินการพิสูจน์เพียงแต่มีให้เข้าหลักเกณฑ์ ตาม (๑) - (๕) ทั้งนี้โดยวิธีการและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด
มาตรา ๗ เงินชดเชยตามมาตรา ๕ ประกอบด้วย	มาตรา ๗ เงินช่วยเหลือตามมาตรา ๕ ประกอบด้วย
(๑) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟู สมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ	(๑) ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟู สมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ
(๒) ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้	(๒) ค่าชดเชยประโยชน์ทำมาหาได้
(๓) ค่าชดเชยในกรณีพิการหรือทุพพลภาพ	(๓) ค่าชดเชยในกรณีพิการหรือทุพพลภาพ
(๔) ค่าชดเชยในกรณีถึงแก่ความตาย	(๔) ค่าชดเชยในกรณีถึงแก่ความตาย
(๕) ค่าชดเชยการขาดรายได้รูปการกรณีถึงแก่ความตายและมีทายาทที่ จะต้องอุปการะเลี้ยงดู	(๕) ค่าชดเชยการขาดรายได้รูปการกรณีถึงแก่ความตายและมีทายาทที่ จะต้องอุปการะเลี้ยงดู
(๖) ค่าชดเชยเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินตามประกาศ ของคณะกรรมการ	(๖) ค่าชดเชยเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินตามประกาศ ของคณะกรรมการ
กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด	ทั้งนี้ค่าช่วยเหลือตาม (๑) - (๖) ให้มีการกำหนดเพดานขั้น สูงไว้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

	(จำกัดเพดานเพื่อให้มีขอบเขตการช่วยเหลือ และกระทบขนาดกองทุน)
หมวด ๒ คณะกรรมการคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข	หมวด ๒ คณะกรรมการ
มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข ประกอบด้วย	มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการ ประกอบด้วย
(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ	(๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ
	(หน้าที่รัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดนโยบายหลักของประเทศ หน้าที่ตามกฎหมายนี้ควรเป็นข้าราชการประจำ เพื่อความต่อเนื่องและหลักการไม่แทรกแซงจากฝ่ายการเมือง)
(๒) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงการพัฒนากำลังคนและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ และเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม	(๒) อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
(๓) ผู้แทนสถานพยาบาล จำนวนสามคน	(๓) เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
(๔) ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานด้านคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคด้านบริการสุขภาพ จำนวนสามคน	(๔) ผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากสภาวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพวิชาชีพละหนึ่งคน
(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ สื่อสารมวลชน การแพทย์และสาธารณสุข และด้านสิทธิมนุษยชน	(๕) อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
	(๖) อัยการสูงสุด
	(๗) นายกฤษฎาพาณิชย์
	(๘) ผู้แทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวนหนึ่งคน
	(๙) ผู้แทนจากสมาคมโรงพยาบาลเอกชน จำนวนหนึ่งคน
	(๑๐) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ กฎหมายการเงินการคลัง การสื่อสารมวลชน อย่างละหนึ่งคน รวมเป็นสี่คน
	(๑๑) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้จากการสรรหาโดยการคัดเลือกกันเองจากกลุ่มผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์มิใช่เป็นการแสวงหาผลกำไร และดำเนินกิจกรรมด้านคนพิการ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวนสองคน
	(๑๒) ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ
	(องค์ประกอบคณะกรรมการเพื่อความเหมาะสมจากทุกภาคส่วนและการถ่วงดุล ประกอบด้วย รัฐ ๖ วิชาชีพ ๖ สังคมประชาชน ๖)
	องค์กรเอกชนตาม (๑๑) ต้องเป็นองค์กรที่ดำเนินกิจกรรมไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และได้มาขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานกองทุนก่อนครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่มีเหตุให้มีการคัดเลือกกรรมการ ถ้า

	องค์กรใดดำเนินการกิจกรรมหลายกลุ่ม ให้ขึ้นทะเบียนเพื่อใช้สิทธิคัดเลือกกรรมการในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น
การคัดเลือกกรรมการตาม(๓) (๔) และ(๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคัดเลือกกรรมการตาม (๑๐) และ (๑๑) ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
ให้เลขธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ	
มาตรา ๕ กรรมการตามมาตรา ๔ (๓) (๔) และ(๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระ ติดต่อกันไม่ได้ เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับการคัดเลือกหรือได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น ในกรณีที่กรรมการตามวาระหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการ คัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลงและให้ผู้ได้รับคัดเลือกหรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่	มาตรา ๕ กรรมการตามมาตรา ๔ วาระหนึ่ง (๑๐) และ (๑๑) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้ เมื่อครบกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๔ วาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการคัดเลือกกรรมการขึ้นมาใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับคัดเลือกหรือได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๔ วาระหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลงและให้ผู้ได้รับคัดเลือกหรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และในการนี้ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่
มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ	มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ
(๑) ตาย	(๑) ตาย
(๒) ลาออก	(๒) ลาออก
(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย	(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ	(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ	(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
(๖) คณะรัฐมนตรีให้ออก	(ตัดข้อ(๖) ออก ครม มีหน้าที่ลี้่วงลูกถึงระดับล่าง ซึ่งมากเกินไป)
มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้	มาตรา ๑๑ คณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
(๑) กำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อคุ้มครองผู้เสียหาย	(๑) กำหนดนโยบายและมาตรการเพื่อช่วยเหลือผู้ได้รับ

และเพื่อพัฒนาระบบความปลอดภัยและป้องกันความเสียหาย	ผลกระทบ
(๒) กำหนดระเบียบการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของสำนักงาน ตามมาตรา ๒๔	(๒) กำหนดระเบียบการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของสำนักงาน
(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่สถานพยาบาลต้องจ่ายเงินสมทบกองทุนตามมาตรา ๓๔(๒) ทั้งนี้โดยคำนึงถึง ขนาดของสถานพยาบาล ความถี่หรือความรุนแรงของการเกิดความเสียหาย และการมีระบบการพัฒนาความปลอดภัยและป้องกันความเสียหาย	(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่สถานพยาบาลต้องจ่ายเงินสมทบกองทุน ทั้งนี้โดยคำนึงถึง ขนาดของสถานพยาบาล ความถี่หรือความรุนแรงของการเกิดความเสียหาย
	(คัดพัฒนาระบบความปลอดภัยออกเพราะ ไม่เกี่ยวกับกองทุน แต่สามารถ feedback ไปยังสถานพยาบาลได้)
(๔) กำหนดระเบียบการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน ตามมาตรา ๓๕	(๔) กำหนดระเบียบการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน
	(ตัดข้อที่เป็นเงินช่วยเหลือเบื้องต้นออก)
(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการจ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นตามมาตรา ๓๕	(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการจ่ายเงินช่วยเหลือ
(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการจ่ายเงินชดเชย ตามมาตรา ๔๐	(๖) <u>วินิจฉัยผลการพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามมาตรา ๓๔ และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ</u>
(๗) จัดประชุมรับฟังความเห็นของสถานพยาบาลและผู้รับบริการ เพื่อรับทราบปัญหาข้อเสนอนะในการส่งเสริมพัฒนาความปลอดภัย	(๗) <u>ส่งผลการพิจารณาวินิจฉัยให้สภาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อพิจารณาประเด็นด้านจริยธรรม และส่งผลการพิจารณาวินิจฉัยให้สถานพยาบาลที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อพิจารณาประเด็นการพัฒนาความปลอดภัยและป้องกันความเสียหาย</u>
(๘) กำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานของสำนักงาน	(๘) กำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานของสำนักงาน
(๙) อนุมัติแผนการเงินของสำนักงาน	(๙) อนุมัติแผนการเงินของสำนักงาน
(๑๐) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน การติดตามประเมินผล และการดำเนินการอื่นของสำนักงานและเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้	(๑๐) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน การติดตามประเมินผล และการดำเนินการอื่นของสำนักงานและเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายหรือมอบอำนาจให้สำนักงานเป็นผู้ดำเนินการแทนได้	(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายหรือมอบอำนาจให้สำนักงานเป็นผู้ดำเนินการแทนได้

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่ประธานกรรมการหรือกรรมการ ผู้ใดมีส่วนได้เสีย ประธานกรรมการ หรือกรรมการผู้นั้นมีหน้าที่แจ้งให้คณะกรรมการทราบและมีสิทธิเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้นแต่ไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมและลงคะแนนเสียง วิธีการประชุม และการมีส่วนได้เสียซึ่งประธานกรรมการหรือกรรมการมีหน้าที่ต้องแจ้งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด	มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยเรื่องการให้เงินช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบอันไม่พึงประสงค์จากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ ให้ถือเสียงกึ่งหนึ่งขององค์ประชุม กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรง กรรมการผู้นั้นมีหน้าที่แจ้งให้คณะกรรมการทราบและมีสิทธิเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น แต่ไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมและลงคะแนนเสียง วิธีการประชุม การปฏิบัติงานของคณะกรรมการและการจัดตั้งอนุกรรมการชุดต่างๆที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
มาตรา ๑๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ดังนี้	มาตรา ๑๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ดังนี้
(๑) คณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องขอรับเงินชดเชย ตามมาตรา ๓๕ จำนวน ๕-๗ คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านนิติศาสตร์ ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านสังคมศาสตร์ จำนวนสามคน ผู้แทนสถานพยาบาล และผู้แทนผู้รับบริการ ฝ่ายละเท่าๆ กัน	(๑) คณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องขอรับเงินช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์มาตรา ๕ และมาตรา ๖ จำนวน ๕ คนประกอบด้วย ผู้แทนสภาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการจากมหาวิทยาลัย สาขาที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนด้านนิติศาสตร์จากสภาทนายความ ผู้แทนสถานพยาบาล และผู้แทนผู้รับบริการ (เพื่อให้การพิจารณาจากผู้ที่มีความรู้โดยตรงและถ่วงดุล)
(๒) คณะอนุกรรมการประเมินค่าชดเชยความเสียหาย ตามมาตรา ๓๕ จำนวน ๕-๗ คน อย่างน้อยประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านคนพิการ ด้านคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค	(๒) คณะอนุกรรมการประเมินค่าช่วยเหลือ ตามมาตรา ๗ จำนวน ๗ คน ได้แก่ ผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนด้านเศรษฐศาสตร์จากกระทรวงการคลัง ผู้แทนด้านนิติศาสตร์จากสภาทนายความ ผู้แทนด้านสิทธิมนุษยชนจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการจากมหาวิทยาลัยสาขาที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนสถานพยาบาล และผู้แทนผู้รับบริการ (เพื่อให้พิจารณาถึงความจำเป็นเดือดร้อนและการใช้จ่ายเงินที่เหมาะสม มีเหตุผล และถ่วงดุล)
คณะอนุกรรมการอื่นๆ ตามที่เห็นสมควรในการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจแต่งตั้งมากกว่า	ในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจแต่งตั้งมากกว่าหนึ่งคณะก็ได้ ให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับการ

หนึ่งคณะก็ได้ ให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับการประชุม วิธีการประชุม และการมีส่วนร่วมได้เสียของคณะอนุกรรมการและ อนุกรรมการโดยอนุโลม	ประชุม วิธีการประชุม และการมีส่วนร่วมได้เสียของคณะอนุกรรมการ และอนุกรรมการโดยอนุโลม
มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ คณะหนึ่งซึ่ง รัฐมนตรีแต่งตั้งประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน และ กรรมการอื่นซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านนิติศาสตร์ ด้านการแพทย์และ สาธารณสุข ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ และด้าน คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค ผู้แทนสถานพยาบาลจำนวนหนึ่งคน ผู้แทน ผู้รับบริการจำนวนหนึ่งคน และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและ เลขาธิการ ซึ่งทั้งคณะมีจำนวนรวมกันไม่เกินเก้าคน	(ไม่ต้องมีอนุกรรมการอุทธรณ์ เพราะเป็นการซ้ำซ้อนและ ไม่ได้มีการ พิสูจน์ถูกผิด และช่วยเหลือน้ำเข้าเกินไป)
มาตรา ๑๕ คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้	
(๑) พิจารณาและวินิจฉัยคำร้องอุทธรณ์ของผู้เสียหาย ที่ยื่นตามมาตรา ๔๑	
(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และวิธี พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์	
(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือ กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ	
มาตรา ๑๖ ให้กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์อยู่ในตำแหน่งคราวละ สองปีกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะ แต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ ให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับ กับคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์โดยอนุโลม	
มาตรา ๑๗ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการ วินิจฉัยอุทธรณ์ กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ ประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตาม หลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด	มาตรา ๑๗ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธาน อนุกรรมการ หรืออนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบ แทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด
มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธาน กรรมการ กรรมการ ประธานกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ กรรมการ วินิจฉัยอุทธรณ์ ประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการ เป็นเจ้า พนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ หรือ อนุกรรมการ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคณะอนุกรรมการ มีอำนาจสั่งให้สถานพยาบาล ผู้เสียหายหรือ ทายาท บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทำหนังสือชี้แจง ข้อเท็จจริง หรือมาให้ถ้อยคำด้วยตนเอง หรือส่งข้อมูลหรือเอกสาร หลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาได้สถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ต้องส่งข้อมูลหรือเอกสารหลักฐาน ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับ คำสั่ง	มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ มีอำนาจ ขอให้สถานพยาบาลผู้เสียหายหรือทายาท บุคคล หน่วยงาน หรือ องค์กรที่เกี่ยวข้อง ทำหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือมาให้ถ้อยคำด้วย ตนเอง หรือส่งข้อมูลหรือเอกสารหลักฐาน เพื่อประกอบการพิจารณา ได้ หน่วยงานหรือบุคคลต่างๆดังกล่าวมีสิทธิให้ข้อมูลหรือเอกสาร หลักฐานได้เท่าที่พอที่จะให้ได้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาให้ ความช่วยเหลือ ทั้งนี้ข้อมูลหรือเอกสารหลักฐานต่างๆที่นำมาให้

	ประกอบพิจารณาดีไม่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการพิจารณา คดีในศาลได้ <u>ผู้ใดที่เปิดเผยหรือให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการ หรือ คณะกรรมการเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนหรือการพิจารณา ร้อง ย่อมไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและอาญาต่อความเสียหายที่อาจ เกิดขึ้น</u> สถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ต้องส่งข้อมูลหรือเอกสาร หลักฐาน ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับความขอ
	(เป็นกระบวนการที่คล้ายคลึงการไต่สวน มีใช้เป็นการ บวนการยุติธรรม จะเป็นการชี้ชี้ชัด และมีใช้เป็นการพิสูจน์ผู้ผิดแต่ อย่างเดียว) (มิให้เกิดการจำกัดสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญโดยไม่ จำเป็น เหตุผลเดียวกับการไต่สวน เพื่อมิให้เกิดความได้เปรียบ เสียเปรียบกันเมื่อมีการนำหลักฐานต่างๆ ไปใช้ในศาล)
มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ คณะกรรมการตามมาตรา ๑๓(๓) อาจมอบหมายหรือมอบอำนาจ ให้สำนักงานเป็นผู้ดำเนินการแทนได้	มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ คณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ อาจมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ สำนักงานเป็นผู้ดำเนินการแทนได้
หมวด ๓ สำนักงานคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข	หมวด ๓ สำนักงาน
มาตรา ๒๑ ให้มีสำนักงานคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการ สาธารณสุข เป็นหน่วยงานของรัฐและมีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรี กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่า ด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมาย ว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่ น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน	ไม่เปลี่ยนแปลง.....
มาตรา ๒๒ ให้สำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร หรือในจังหวัด ใกล้เคียง ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดตั้ง รวม หรือยุบเลิก สำนักงานสาขาในเขตพื้นที่ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา การจัดตั้งสำนักงานสาขาให้คำนึงถึงความจำเป็นและความ คุ้มค่าในการดำเนินการ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนทำหน้าที่สำนักงานสาขาแทนก็ได้ โดยให้ได้รับค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการกำหนด	
มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเสนอ	

ขอรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงาน	
มาตรา ๒๔ การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินของสำนักงานให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด การบัญชีของสำนักงานให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสำนักงาน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง	
มาตรา ๒๕ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้	
(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์และคณะอนุกรรมการ	
(๒) ประสานงานกับสถานพยาบาลเพื่อให้ส่งเวชระเบียนของผู้เสียหายหรือข้อมูล เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๕	
(๓) รับและตรวจสอบคำร้องขอรับเงินชดเชยหรือค่าอุทธรณ์	
(๔) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ องค์กร หรือบุคคลใด ๆ เพื่อขอทราบข้อเท็จจริงหรือความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาในการให้ความคุ้มครองผู้เสียหาย	
(๕) เก็บ รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลการจ่ายเงินชดเชยและวิธีการป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย เผยแพร่ต่อสาธารณชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	
(๖) จ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นและเงินชดเชยให้แก่ผู้เสียหายหรือทายาทตามที่คณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์วินิจฉัย	
(๗) สนับสนุนการดำเนินงานตามมาตรการส่งเสริมพัฒนาระบบความปลอดภัยและป้องกันความเสียหาย	
(๘) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ	
(๙) ก่อตั้งสิทธิและทำนิติกรรมสัญญาหรือข้อตกลงใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน	
(๑๐) มอบให้หน่วยงานของรัฐ องค์กร หรือบุคคลอื่นทำกิจการที่อยู่ภายในอำนาจหน้าที่	
ของสำนักงาน	
(๑๑) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคใน	

การดำเนินงานของคณะกรรมการ คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ คณะอนุกรรมการ และสำนักงาน เพื่อเผยแพร่	
ต่อสาธารณชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	
(๑๒) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือ กฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่ คณะกรรมการมอบหมาย	
มาตรา ๒๖ ทรัพย์สินของสำนักงาน ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่ง การบังคับคดี	
มาตรา ๒๗ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยมีผู้ บริจาคให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของ สำนักงาน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน ให้สำนักงานมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสำนักงาน	
มาตรา ๒๘ ให้สำนักงานมีเลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบการ บริหารกิจการของสำนักงานให้เ็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนดอื่น รวมทั้งนโยบายและมติของคณะกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสำนักงานทุก ตำแหน่งให้คณะกรรมการเป็นผู้คัดเลือกและถอดถอน เลขาธิการ ให้คณะกรรมการเป็นผู้คัดเลือกและถอดถอน เลขาธิการ ในการจ้างเลขาธิการ ให้คณะกรรมการคัดเลือก คณะกรรมการสรรหาจำนวนห้าคนซึ่งต้องมีคุณสมบัติและ ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) (๕) (๑๐) และ (๑๑) ให้คณะกรรมการสรรหาทำหน้าที่สรรหาบุคคลที่มี ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์เหมาะสมที่จะเป็น เลขาธิการซึ่งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๒๕ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) (๕) (๑๐) และ (๑๑) นอกจากนี้ จะต้องไม่เป็นกรรมการในคณะกรรมการและมี อายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ในวันขึ้นใบสมัครเพื่อเสนอให้ คณะกรรมการพิจารณาทำสัญญาจ้างเป็นเลขาธิการ ทั้งนี้ โดยอาจเสนอชื่อผู้มีความเหมาะสมมากกว่าหนึ่งชื่อก็ได้ กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นเลขาธิการ ให้กรรมการสรรหาประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็น	

ประธานกรรมการสรรหาและเลือกอีกคนหนึ่งเป็น เลขานุการคณะกรรมการสรรหา ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็น หน่วยธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือก เลขาธิการ	
มาตรา ๒๕ เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้	
(๑) มีสัญชาติไทย	
(๒) สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา	
(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน	
(๔) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย	
(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ	
สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือ พ้นโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี	
(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สิน ตกเป็นของแผ่นดิน	
เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ	
(๗) ไม่เป็นผู้บริหารหรือพนักงานของรัฐวิสาหกิจอื่น หรือ กิจการอื่นที่แสวงหากำไร	
(๘) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ซึ่งมีตำแหน่ง หรือเงินเดือนประจำ	
ของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ	
(๙) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา	
สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น	
(๑๐) ไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือ เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง	
(๑๑) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจาก หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพราะทุจริต ต่อหน้าที่	
มาตรา ๓๐ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ	
(๑) ตาย	
(๒) ลาออก	
(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕	
(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอัน ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ	

(๕) คณะกรรมการถอดถอนจากตำแหน่งเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติ	
เสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ	
(๖) ถูกเลิกสัญญาจ้าง	
มาตรา ๓๑ ให้เลขาธิการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับการจ้างอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ เมื่อตำแหน่งเลขาธิการว่างลงและยังไม่มีกรรมการจ้างเลขาธิการคนใหม่ หรือในกรณีเลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นการชั่วคราว ให้คณะกรรมการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการ ให้ผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขาธิการ	
มาตรา ๓๒ เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือน หรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสำนักงานออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (๒) ออกข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศ เกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด นโยบาย หรือมติของคณะกรรมการ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้ เลขาธิการจะมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ใดของสำนักงานปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้ เลขาธิการจะมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ใดของสำนักงานปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด	
หมวด ๔ กองทุนคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข	หมวด ๔ กองทุน
มาตรา ๓๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายเป็นเงินชดเชยให้แก่ผู้เสียหายหรือทายาท และเป็นค่าใช้จ่ายสนับสนุนหรือส่งเสริมการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาระบบความปลอดภัยและป้องกันความเสียหาย ตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๓๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายเป็นเงินช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ และเป็นค่าใช้จ่ายสนับสนุนหรือส่งเสริมการดำเนินงาน ตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๓๔ กองทุนประกอบด้วย	ไม่เปลี่ยนแปลง...

(๑) เงินอุดหนุนที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเป็นเงินสมทบของสถานพยาบาลของรัฐ และของสภาวิชาชีพ (๒) เงินที่สถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และสถานบริการสาธารณสุขจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์วิธีการและอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (๓)) เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้กองทุน (๕) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุนไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในการเสนอขอรับเงินอุดหนุนตาม(๑) ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการจัดทำคำขอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้รัฐจัดสรรเงินให้เพียงพอต่อการชดเชยให้แก่ผู้เสียหายหรือทายาท	
มาตรา ๓๕ การรับเงิน การจ่ายเงินและการเก็บรักษาเงินกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด	
มาตรา ๓๖ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตรวจสอบและรับรองแล้ว ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ	
งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา	
มาตรา ๓๗ ในกรณีที่สถานพยาบาลซึ่งมีหน้าที่ส่งเงินเข้ากองทุน ไม่ส่งเงินสมทบ	
เข้ากองทุนหรือส่งภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือส่งเงินไม่ครบตามจำนวนที่ต้องส่ง ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ไม่ส่งหรือส่งภายหลังระยะเวลาที่กำหนดหรือจำนวนเงินที่ส่งขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันครบกำหนดส่งจนถึงวันที่ส่งเงินสมทบเข้ากองทุน	
ในการคำนวณระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน	

หมวด ๕ การยื่นคำร้อง การพิจารณาคำร้อง และการอุทธรณ์	หมวด ๕ การยื่นคำร้องและการพิจารณาคำร้อง
มาตรา ๓๘ ให้ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อสำนักงานหรือหน่วยงานหรือองค์กรที่สำนักงานกำหนด ภายในสามปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ได้รับความเสียหาย ภายหลังผู้เสียหายได้ยื่นคำร้องให้ถือว่าอายุความทางแพ่งในมูลละเมิดอันเนื่องมาจากการให้บริการสาธารณสุขนั้นระงับลงจนกว่าคณะกรรมการ คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์จะมีความเห็นไม่รับคำร้อง หรือ มีคำวินิจฉัยถึงที่สุด ในกรณีที่ผู้เสียหายถึงแก่ชีวิต เป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือไม่สามารถยื่นคำขอด้วยตนเองได้ ทายาท หรือผู้อนุบาล หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งได้รับการมอบหมายเป็นหนังสือจากผู้เสียหายแล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องขอรับเงินได้	มาตรา ๓๘ ให้ผู้ได้รับผลกระทบยื่นคำร้องต่อสำนักงานหรือหน่วยงานหรือองค์กรที่สำนักงานกำหนด ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้ถึงการกระทำหรือภายในสามปีนับแต่วันที่ได้รับผลกระทบอันไม่พึงประสงค์จากการประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ ในกรณีที่ผู้ได้รับผลกระทบถึงแก่ชีวิต เป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือไม่สามารถยื่นคำขอด้วยตนเองได้ ทายาท ผู้อนุบาล หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากผู้ได้รับผลกระทบ แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องขอรับเงินได้
	(สามปีกับสิบปี นานเกินไปควรลดลงตัดการที่ให้อายุความระงับลง เนื่องจากต้องเลือกตามมาตรา ๕ อยู่แล้ว) (เพื่อให้ขั้นตอนสั้น รวดเร็ว ยังประโยชน์ให้ทั้งสองฝ่ายอย่างเต็มที่)
มาตรา ๓๘ เมื่อสำนักงานหรือหน่วยงานหรือองค์กรที่สำนักงานกำหนด ได้รับคำร้องตามมาตรา ๓๘ ให้ส่งคำร้องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องขอรับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๓(๑) ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่รับคำร้อง และให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่พิจารณาคำร้อง หากพบว่าเป็นผู้เสียหายตามมาตรา ๕ และไม่อยู่ในบังคับตามมาตรา ๖ ให้วินิจฉัยจ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นให้แก่ผู้เสียหายหรือทายาท ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำร้อง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตรา ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในกรณีที่คณะอนุกรรมการพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ตามกำหนดเวลาในวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันและแจ้งผู้ยื่นคำร้องทราบ หากพ้นกำหนดเวลาที่ขยายดังกล่าวแล้ว การพิจารณายังไม่สามารถหาเหตุผลว่าความเสียหายไม่ได้เกี่ยวข้องกับการรับบริการสาธารณสุข ให้ถือว่าผู้ยื่นคำร้องเป็นผู้เสียหายและให้คณะอนุกรรมการวินิจฉัยจ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นให้แก่ผู้เสียหายหรือทายาท ภายในสามวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาที่ขยาย ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตรา ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด	มาตรา ๓๘ เมื่อสำนักงานหรือหน่วยงานหรือองค์กรที่สำนักงานกำหนด ได้รับคำร้องตามมาตรา ๓๘ ให้ส่งคำร้องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องขอรับเงินช่วยเหลือ ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่รับคำร้อง และให้คณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องมีอำนาจหน้าที่พิจารณาคำร้องให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่ได้รับคำร้อง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตรา ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ถ้ายังไม่แล้วเสร็จ ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินเจ็ดวัน ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องขอรับเงินช่วยเหลือ รายงานผลการพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อทำการวินิจฉัย ให้คณะกรรมการทำการวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับรายงานผลการพิจารณาจากคณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องขอรับเงินช่วยเหลือ ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้จ่ายเงินช่วยเหลือ ให้คณะกรรมการส่งผลการวินิจฉัยให้คณะอนุกรรมการประเมินค่าช่วยเหลือภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่มีคำวินิจฉัยให้จ่ายเงินช่วยเหลือ และให้คณะอนุกรรมการประเมินค่าช่วยเหลือกำหนดจำนวนเงินช่วยเหลือตามมาตรา ๑ ที่ผู้ได้รับผลกระทบพึงได้รับ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตรา ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำวินิจฉัยจากคณะกรรมการ ถ้ายังไม่แล้วเสร็จ ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินเจ็ดวัน ให้คณะอนุกรรมการประเมินค่าช่วยเหลือ และรายงานผลการประเมินค่าช่วยเหลือเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อทำการวินิจฉัยจำนวนเงินช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบภายในเจ็ดวันนับแต่

	วันที่ประเมินแล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการทำการวินิจฉัยจำนวนเงินช่วยเหลือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการประเมินจำนวนเงินช่วยเหลือ แล้วแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยโดยด่วน ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยไม่จ่ายเงินช่วยเหลือ ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และลงบันทึกการวินิจฉัยไว้ ทั้งนี้ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
มาตรา ๔๐ เมื่อมีการจ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นตามมาตรา ๓๘ แล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาคำร้องขอรับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๓(๑) ส่งคำร้องให้คณะกรรมการประเมินค่าชดเชยความเสียหายตามมาตรา ๑๓(๒) ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่คำวินิจฉัยให้จ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้น และให้คณะกรรมการประเมินค่าชดเชยความเสียหาย มีอำนาจหน้าที่ประเมินความเสียหาย กำหนดจำนวนเงินชดเชยตามมาตรา ๑๓(๒) ที่ผู้เสียหายควรได้รับ และวินิจฉัยจ่ายเงินชดเชย ทั้งนี้ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตรา ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด การพิจารณาจ่ายเงินชดเชยตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการพิจารณาโดยคำนึงถึงสภาพความเสียหาย สภาพจิตใจของผู้เสียหาย และสิทธิหรือประโยชน์ทดแทนที่ได้รับตามกฎหมายอื่น รวมทั้งพฤติการณ์แวดล้อม ประกอบด้วย การพิจารณาจ่ายเงินชดเชยตามวรรคสอง ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน ถ้ายังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน และถ้ายังพิจารณาไม่แล้วเสร็จอีก ให้ขอขยายเวลาต่อคณะกรรมการ ทั้งนี้ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน	อยู่ในมาตรา ๓๘ แล้ว
มาตรา ๔๑ ให้ผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๔ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับการแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณารับคำร้องขอเงินชดเชยหรือคณะกรรมการประเมินค่าชดเชยความเสียหาย แล้วแต่กรณี การยื่นอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นต่อสำนักงานหรือหน่วยงานหรือองค์กรที่สำนักงานกำหนด เพื่อส่งให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ เมื่อสำนักงาน หน่วยงานหรือองค์กรที่สำนักงานกำหนดตามวรรคหนึ่ง ได้รับคำอุทธรณ์แล้ว ให้ส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ การวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์	อยู่ในมาตรา ๓๘ แล้ว

พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ายังพิจารณาไม่แล้วเสร็จให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบ วัน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด	
มาตรา ๔๒ ในระหว่างการพิจารณาจ่ายเงินชดเชย หากความ ปรากฏแก่คณะกรรมการหรือสำนักงานว่าผู้เสียหายหรือทายาทนา เหตุแห่งความเสียหาย ฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกค่าสินไหม ทดแทนจากสถานพยาบาลหรือผู้ให้บริการ ให้คณะกรรมการหรือ สำนักงานยกเลิกการพิจารณาคำร้องหรือการจ่ายเงินชดเชย	(ตัดมาตรา ๔๒ เพราะให้เลือกใช้สิทธิตั้งแต่ต้นอยู่แล้ว
มาตรา ๔๓ ในกรณีผู้เสียหายหรือทายาทตกลงยินยอมรับเงิน ชดเชยตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ผู้เสียหายทำหนังสือแสดง เจตนาสละสิทธิในการฟ้องร้องดำเนินคดีทางแพ่ง แต่ถ้าผู้เสียหาย เลือกฟ้องคดี ย่อมหมดสิทธิรับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด	ตัดมาตรา ๔๓ เพราะถ้ามีการพิจารณาจากกองทุนแล้ว ปฏิเสธไม่รับ เงิน ที่วินิจฉัยให้แล้วแล้วจากนั้น ไปฟ้องแพ่ง มีลักษณะเป็นการดำเนิน กระบวนการพิจารณาซ้ำที่ขัดต่อกฎหมาย
มาตรา ๔๔ ผู้ให้บริการสาธารณสุขย่อมได้รับการคุ้มครองจาก การถูกฟ้องคดีอาญาอันเนื่องมาจากการประกอบวิชาชีพ เว้นแต่เป็น การกระทำความผิดโดยเจตนา	ตัดมาตรา ๔๔ ออกไปเพราะมีในมาตรา ๕ อยู่แล้ว
หมวด ๖ การพัฒนากระบวนการความปลอดภัยและป้องกันความเสียหาย	ปัญหาพัฒนาระบบความปลอดภัยไม่ควรบรรจุไว้เพราะเป็นคนละ เรื่องกัน)
มาตรา ๔๕ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาคำร้องขอรับเงิน ชดเชย วินิจฉัยจ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นตามมาตรา ๓๘ แล้ว ให้ส่ง รายงานการวิเคราะห์สาเหตุความเสียหายให้สถานพยาบาล และให้ สถานพยาบาลรายงานแนวทางการป้องกันความเสียหายที่ สถานพยาบาลได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ส่งให้สำนักงานภายในหก เดือน สถานพยาบาลใด จัดทำรายละเอียด ซึ่งช่วยเหลือ ผู้รับบริการมิให้ได้รับความเสียหาย หรือจัดทำรายงานวิเคราะห์ สาเหตุ การป้องกันแก้ไขความเสียหายที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม แล้ว คณะกรรมการอาจสั่งให้ลดอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน ตามมาตรา ๓๔ ได้	ปัญหาพัฒนาระบบความปลอดภัยไม่ควรบรรจุไว้เพราะเป็นคนละ เรื่องกัน)
มาตรา ๔๖ ให้สำนักงานดำเนินการสนับสนุนมาตรการ สถานพยาบาล หน่วยงาน หรือองค์กรที่ดำเนินกิจกรรมด้านการ ส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยของผู้รับบริการ กิจกรรมด้านการ พัฒนาระบบความปลอดภัยและป้องกันความเสียหายของผู้ป่วย เสนอแผนงานต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติเงินกองทุน สำหรับใช้จ่ายในการสนับสนุนกิจกรรมดังกล่าว	ปัญหาพัฒนาระบบความปลอดภัยไม่ควรบรรจุไว้เพราะเป็นคนละ เรื่องกัน)
มาตรา ๔๗ สถานพยาบาลใดที่มีการพัฒนาระบบความปลอดภัย และป้องกันความเสียหายที่ดี คณะกรรมการอาจสั่งให้ลดอัตรา	ปัญหาพัฒนาระบบความปลอดภัยไม่ควรบรรจุไว้เพราะเป็นคนละ เรื่องกัน)

จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๔ ได้	
หมวด ๗ บทกำหนดโทษ	หมวด ๗ บทกำหนดโทษ
มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการ ตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน กรณีตามวรรคหนึ่ง เป็นความผิดอันยอมความได้	มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ โดยไม่มีเหตุอันควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
บทเฉพาะกาล	บทเฉพาะกาล
มาตรา ๔๙ ให้โอนภารกิจเกี่ยวกับการจ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้น และเงินช่วยเหลือเบื้องต้นตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปเป็นของสำนักงานและกองทุน แล้วแต่กรณี ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	มาตรา ๔๙ ให้โอนภารกิจเกี่ยวกับการจ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้น และเงินช่วยเหลือเบื้องต้นตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปเป็นของสำนักงาน และกองทุน แล้วแต่กรณี ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๕๐ ให้รัฐมนตรีดำเนินการให้มีการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๘ (๓)-(๕) เพื่อให้ได้คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนแปดคน โดยในจำนวนนี้ให้เป็นผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานด้านคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคด้านบริการสุขภาพจำนวนสี่คน เป็นกรรมการ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์คนหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่เลขานุการเป็นการชั่วคราวจนกว่าเลขานุการซึ่งได้รับการจ้างตามพระราชบัญญัตินี้เข้ารับหน้าที่	มาตรา ๕๐ ให้รัฐมนตรีดำเนินการให้มีการคัดเลือกและแต่งตั้งคณะกรรมการให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการทำการคัดเลือกเลขานุการ ให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเสร็จสิ้น
มาตรา ๕๑ ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการใด สมควรใจจะเปลี่ยนไปเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสำนักงาน ให้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา และจะต้องผ่านการคัดเลือกหรือการประเมินตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด ข้าราชการซึ่งเปลี่ยนไปเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี	
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ	ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
นายกรัฐมนตรี	นายกรัฐมนตรี